

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ: ФИЛОЛОШКИ

ИЗВЈЕШТАЈ

о оцјени урађене докторске тезе мр Татјане Богојевић под називом „Културна и просветна делатност Аадама Драгосављевића“.

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Научно-наставно вијеће Филолошког факултета Универзитета у Бањој Луци је на 64. сједници одржаној 12.02.2015. године донијело Рјешење бр. 09/3.089-7/15 о именовању Комисије за преглед и оцјену урађене докторске дисертације мр Татјане Богојевић под називом „Културна и просветна делатност Аадама Драгосављевића“.

Именована је Комисија у сљедећем саставу:

1. Др Младенко Садак, ванредни професор на ужој научној области Теорија и историја књижевности на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци, ментор,
2. Др Бранко Летић, редовни професор, емеритус, на ужој научној области Теорија и историја књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву, члан,
3. Др Душко Певуља, доцент на ужој научној области Теорија и историја књижевности на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци, члан.

Датум и орган који је именовао комисију. Састав комисије са знаком имена и презимена сваког члана, звање, назив уже научне области за коју је изабран у звање и назив универзитета и факултета у којој је члан комисије запослен.

1. УВОДНИ ДИО ОЦЈЕНЕ ДОКТОРСKE ТЕЗЕ

Докторска дисертација под насловом „Културна и просветна делатност Аадама Драгосављевића“, кандидаткиње мр Татјане Богојевић, има обим 268 странице (просјечно 28 редова по страници), укључујући Литературу (107 библиографских јединица) и Прилоге, те 398 фуснота (ситног слога).

Рад је подијељен на сљедећа поглавља: Увод, Биографија Аадама Драгосављевића, Просветно-педагошки рад Аадама Драгосављевића, Ортографско питање и развој српског књижевног језика, Културна и књижевна делатност Аадама Драгосављевића, Филолошка делатност Аадама Драгосављевића, Преписка Аадама Драгосављевића, Закључна разматрања, Прилози и Додаци, Резимеи те Библиографија.

У Прилозима налази се седам (7) слика: фотографија Аадама Драгосављевића

из Препарандије (стр. 254), Крштеница Адама Драгосављевића (стр. 255), Објава Немачке граматике (стр. 256), Ода Стефану Станковићу (насловна страна) (стр. 257), Неке од исаних речи на крају Вуковог речника из 1818. године (стр. 258), Нека писма упућена А. Драгосављевићу (стр. 259) и Писмо А. Драгосављевића (пријатељу Јековићу) (стр. 260).

У Библиографији Адама Драгосављевића налазе се 1. Објављени прилози А. Драгосављевића у часописима (библиографске јединице од броја 1–14); 2. Самосталне публикације А. Драгосављевића које су штампане (15–20) и 3. Дела А. Драгосављевића остала у рукопису (21–55). Литература о А. Драгосављевићу садржи а) Изворе (56–60) и б) Обајвљене прилоге о А. Драгосављевићу у монографским и серијским публикацијама (61–107).

Рад у цијелости одликује добра унутрашња организација, прегледност те сразмјера између изложених чињеница, њихове анализе и синтетичких уопштавања.

а) Истаћи основне податке о докторској тези: обим, број табела, слике, број цитиране литературе и навести поглавља.

2. УВОД И ПРЕГЛЕД ЛИТЕРАТУРЕ

Предмет истраживања овога рада је дјелатност Адама Драгосављевића (1800–1862), његови радови, као и преписка и радови који су остали у рукопису, сачувани у Рукописном одјељењу Матице Српске. Рођен је 18. фебруара 1800. године у Бремену (Барања). Ишао је у српске основне школе у разним мјестима (Берменду, Кишфалуду, Медини, Качфалу) и у мађарску школу у Харкању. Након шегртовања у Сенти постао је учитељ, прво у селу Бездеку (1815) па у Моноштору (1816). Као ђак сомборске препарандије (1817–1819) написао је рад „О дијалекту српског језика“, а након тога похађао је гимназију у Новом Саду и Винковцима. Био је учитељ у више градова: Винковцима, Шиклошу, Мохачу и Вуковару, затим бележник и управитељ основних школа у Шиду, секретар Примирителног суда у Београду. Од 1842. године био је члан Друштва српске словесности у Београду.

Адам Драгосављевић био је веома заинтересован за српске књижевне старине и предан сакупљач старих српских споменика, а на његов рад, у великој мјери утицао је и Павле Шафарик, својим савјетима у вези са старим српским рукописима. Адам Драгосављевић значајан је и са аспекта борбе за српски књижевни језик и правопис, али и са аспекта стварања српске националне књижевности и то у периоду када није било много чланака нити аргумената који говоре о важности окретања ка народном, насупрот тадашњој рационалистичкој естетици и класицистичкој поетици. Као велики поштовалац и сарадник Вука Стефановића Караџића и један од првих присталица, борио се за стварање књижевног језика на основици народног, за развој народне књижевности и развијање историјског осјећања.

У средишту интересовања ове докторске тезе објављена су и рукописна дјела Адама Драгосављевића, затим богата оригинална преписка са Вуком, Шафариком и Ј. Гавриловићем и другим личностима, између 1824. и 1839. године, која се налази у Рукописном одјељењу Матице српске, као и допринос Адама Драгосављевића у развоју језика и Вукове реформе. Рукописна дјела у оставштини нуде обиље грађе која освјетљава живот и дјело А. Драгосављевића, али и других личности његовог времена које су значајне у српској култури 19. вијека. Дошло се до веома значајних података о времену у којем је Драгосављевић живио, о начину развоја народног језика у то доба и мишљењу тада еминентних стручњака.

Предмет истраживања су и сачувани рукописи Адама Драгосављевића чији је број импозантан. У Рукописном одјељењу Матице српске налази се 60 рукописа. Међу њима су, поред разних протокола, и његова биљежница, извод о крштењу и слично, као и веома значајни текстови о језику, граматичици и религији.

Литература:

Објављена дјела:

1. „Глас и вредноћа народни[x] сербски[x] песама”, *Сербски летопис*, 1826, књ. 7, стр. 98–112;
2. „Стара црквена књижевност”, *Сербски летопис*, 1827, књ. 10, стр. 48–56;
3. *Ода Г. Стеф. Станковићу Епис. Будимск.*, Будим 1829;
4. *Преосвештеном... Стефану Станковићу... припевка од учитеља Муачког*, Будим 1929;
5. „Пасош неког архимандрита из Русије”, *Сербски летопис*, 1831; књ.25, св.2
6. „Сербуље”, *Сербски летопис*, 1833, књ. 32, стр. 18–33;
7. Псалтир као прва проба на србском језику, превод Беч 1833.
8. *Постанак славенски слова или писменост каква (j)e и како треба да(j)e у србском језику*, Београд 1840;
9. *Немачка граматика*, Нови Сад 1843.
10. „Старински рукописи”, *Сербски летопис*, 1851;
11. „Познанство граматике”, *Сербски летопис*, 1857, књ. 33, стр. 30–64.
12. *Даница*, 1863, бр.3, 299.
13. *Сербски летопис*, 1864, бр. 107/1, стр. 166.

Преводи: *Псалтир као прва проба на србском језику*, Беч 1833.

Извори:

1. *Морално-научан спис*; Сомбор, 1819, (рукопис аутора) РОМС, Нови Сад, М. 4958;
2. *Мали буквар српски*, Шиклуш, 1825 (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М 7.715;
3. *Припевка Стевану Станковићу, стихови*, Мохач, 1828; (рукопис аутора), РОМС Нови Сад, М. 1486;
4. *Пропаост царства српског*, чланак, РОМС, Нови Сад, М. 3630;
5. *Моралне изреке*, чланак филозофске природе, (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М.4953;
6. *Мали катихизис за српску децу, морално-научни спис*, Мохач, 1828, (рукопис

- аутора), РОМС, Нови сад, Н. 4957;
7. *Грађа за српску и немачку граматiku*, 1831, (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М. 7.718;
  8. *Нови буквар, уџбеник*, Вуковар 1831; (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М. 7.716;
  9. *Аутобиографија*, (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М 5001
  10. *Српска граматика у разговорима*, уџбеник са дозволом цензора, 1834; (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М. 7.727;
  11. *Речи којих нема у Вуковом Рјечнику*, збирка, Шид, 1852 (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад,
  12. *О словопису*, филолошки напис, 1852; (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М. 7.703;
  13. *Почетак српске граматике*, 1853; (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М. 7.713;
  14. *Почетак науке о језику*, 1853; (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М. 711;
  15. *Критика на словопис београџки*, граматички напис, Шид, 1853; (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М. 7.691;
  16. *Критика на словопис београџки*, граматички напис, Шид, 1854; (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М.7.692;
  17. *Критика граматички напис*, Шид 1854; (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М. 7.697, 7.698;
  18. *Критика граматички напис*, Шид 1856; (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М. 7.693;
  19. *Испис из граматике, граматички напис*, Шид, 1858, (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М 7.701;
  20. *Славописна расправа, граматички напис*, Шид, 1860; (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М. 7.700;
  21. *Расправа правописа београдског, филолошки напис*, Шид, 1859, (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М. 7.702;
  22. *Бележница*, Шид, 1862; (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М.3.743;
  23. *Допуна Вуковог рјечника, списак речи*, (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М. 3.743
  24. *Писменица српског језика*, граматички напис (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М. 7.717;
  25. *Наука о речима*, филолошки напис, (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М.7.709;
  26. *Ортографија у конзервативни књигописаца*, филолошки напис, ШИД, (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М. 7.706;
  27. *Поговор на превод Цицеронових „Тускаланска испитанија“* (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М. 1482;
  28. *Женидба Омерова, роман у дијалогу*, 1842, (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, М. 1483;
  29. *Нацрти и допуне уз његово дело „Женидба Омерова“*, (рукопис аутора), РОМС, Нови Сад, 1484;

30. *Пренумерацијана српску књигу*, необјављена грађа у Мативи српској, Димитрије Кириловић, Каталог Матице српске I и II, Нови Сад 1950–1955;
31. Марко Милетин, *Садржај Летописа Матице Српске 1825–1950*, Нови Сад 1968;
32. *Каталог књига на језицима југословенских народа 1519–1867*, Београд 1973.

Литература о Адаму Драгосављевићу:

1. Војводић, Душан Сп. (2004): *Знаменити Срби Винковачког краја*, Нови Сад: Градска библиотека, стр. 92–93;
2. Гавриловић, Владан (1995): *Срби у градовима Срема*, Нови Сад: Источник: Невкош.
3. Гавриловић, Славко, „Школовање Адама Драгосављевића”, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, 1963, књ. 11, стр. 201–214.
4. Живковић, Драгиша (1983): *Српска књижевна критика*, Нови Сад: Матица српска, Београд: Институт за књижевност и уметност, стр. 33–41, 343–344.
5. *Знаменити Срби XIX века: друго фототипско издање* (1937): Београд: Култура;
6. Магарашевић, Ђорђе: „Адам Драгосављевић: српски књижевник”, *Летопис Матице српске*, 1896, књ. 188, св. 4, стр. 1–32; 1897, књ. 189, св. 1, стр. 60–92; 1897, књ. 190, св. 2, стр. 75–103;
7. Магарашевић, Ђорђе: „Писма Павла Јосифа Шафарика и Адама Драгосављевића”, *Летопис Матице српске*, 1896, књ. 186, св. 2, стр. 53–75;
8. Младеновић, Живорад (1972): *Лексикон писаца Југославије*, Нови Сад, стр. 683.
9. Петровић, Душан К: „Учитељевање Адама Драгосављевића”, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. 19, св. 1, 1971, стр. 133–140.;
10. Радојчић, Јован С. (2000): *Срби: Српска Крајина, Славонија, Далмација, Хрватска: биографски лексикон*, Београд: Матица Срба исељеника Србије, стр. 188;
11. Станојевић, Станоје (2000): *Народна енциклопедија српско-хрватско-словеначка*, књ. 1, Сремски Карловци: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, стр. 629–630.
12. Стефановић Карацић, Вук (1910): *Вукова преписка*, Београд: Државна штампарија Краљевине Србије.
13. Ћоровић, Љубица (2007): *Српски биографски речник*, Нови Сад: Матица српска, стр. 384–385.

- а) Укратко истаћи разлог због којих су истраживања предузета и циљ истраживања;
- б) На основу прегледа литературе сажето приказати резултате претходних истраживања у вези проблема који је истраживан;
- в) Навести допринос тезе у рјешавању изучаване проблематике;
- г) У прегледу литературе треба водити рачуна да обухвата најновија и најзначајнија сазнања из те

области код нас и у свијету.

3. МАТЕРИЈАЛ И МЕТОД РАДА

Адаму Драгосављевићу писано је углавном у чланцима и лексиконима. Његова биографија ушла је у књигу *Знаменити Срби XIX века* (1937), Драгиша Живковић у *Српској књижевној критици* (1983) помиње га као веома значајног сарадника Вука Стефановића Караџића и као личност која је заслужна за скупљање старих српских речи и споменика. Биографију Драгосављевића објавили су: Живорад Младеновић у *Лексикону писаца Југославије* (1972), Јован С. Радојчић у књизи *Срби: Српска Крајина, Славонија, Далмација, Хрватска: биографски лексикон* (2000), Станоје Станојевић у *Народној енциклопедији српско-хрватско-словеначкој*, Душан Сп. Војводић у књизи *Знаменити Срби Винковачког краја* 2004, Љ. Ђоровић у *Српском биографском речнику* (2007). Чланке о Адаму Драгосављевићу писали су: Ђорђе Магарашевић („Писма Павла Јосифа Шафарика и Адама Драгосављевића” и „Адам Драгосављевић: српски књижевник” у *Летопису Матице српске, 1896–1897*); Славко Гавриловић („Школовање Адама Драгосављевића” у *Зборнику Матице српске за књижевност и језик*, 1963); Душан К. Петровић („Учитељевање Адама Драгосављевића” у *Зборнику Матице српске за књижевност и језик*, 1971), а Владан Гавриловић помиње га у књизи *Срби у градовима Срема*, 1995. Подаци о њему налазе се и у књизи *Вукова преписка*, која је објављена 1910. године.

Сви подаци прикупљени током истраживања за потребе ове тезе, обрађени су уз помоћ историјско-компаративног, културолошког, као и интердисциплинарног метода. Како су биографије као теме за проучавање веома сложене, то су и начини истраживања били разноврсни. У своме раду ослонила се на теоријско знање које постоји у литератури, затим на обилазак свих градова и институција у којима је Драгосављевић радио или се школовао (како би пронашла још неки од значајних докумената или рукописа), а посебно на истраживање рукописа и преписке. Проучавање грађе је најсложенији поступак. Консултована је сва релевантна и доступна литература, с посебном пажњом на рукописе. Кандидаткиња је реконструисала рукописе који су оштећени или дјелимично сачувани. У презентовању истраживачких резултата користила је тематско-хронолошки приступ. Таква је и структура рада. Материја је изложена у оквиру четири велике цјелине. Прва је школовање и учитељевање Адама Драгосављевића, друга његов рад на језику, трећа је анализа преписке и четврта анализа рукописа. У оквиру наведених цјелина које чине структуру приједлога теме докторске дисертације, дио ужих појава обрађен је путем више мањих цјелина.

- а) објаснити материјал који је обрађиван, критеријуме који су узети у обзир за избор материјала;
- б) дати кратак увид у примјењени метод рада при чему је важно оцјенити следеће:
- в) да ли су примјењене методе адекватне, довољно тачне и савремене, имајући у виду достигнућа на том пољу у свјетским нивоима;
- г) да ли је дошло до промјене у односу на план истраживања који је дат приликом пријаве докторске тезе, ако јесте зашто;
- д) да ли испитивани параметри дају довољно елемената или је требало испитивати још неке, за поуздано истраживање;
- е) да ли је статистичка обрада података адекватна;
- ж) да ли су добивени резултати јасно приказани;

4. РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНИ ДОПРИНОС ИСТРАЖИВАЊА

Резултат истраживања је потпуније знање и комплетан приказ дјелатности Адама Драгосављевића, како би научни радници имали праву слику о овој знаменитој и вредној личности. Пажња је усмјерена и на његово школовање и учитељевање, а посебно на његов рад у стварању српске националне књижевности и језика. У средишту рада су рукописи и анализа рукописа који су сачувани, а који нам откривају много вриједних информација о читавом периоду у којем је Драгосављевић живио и стварао. Његов рад је сагледан у конкретним друштвеним и историјским околностима.

Уводно поглавље представља уједно и најаву рада и његово сажето представљање. Кандидаткиња одређује истраживачки корпус који сачињавају објављени радови Адама Драгосављевића те, што раду даје посебну тежину, ауторови радови који су остали у рукопису, њих шездесет на броју, који се данас чувају у Рукописном одељењу Матице српске. Посебан акценат је стављен на ауторов педагошки рад и рад на ортографији те нарочито на Драгосављевићев допринос побједи Вукове реформе. Поред наведеног, истраживањем је обухваћена и Драгосављевићева преписка и његови радови драгоцјени за утемељење нове српске књижевности. У овом поглављу кандидаткиња је образложила циљеве и задатке истраживања, укратко представила коришћене методе, а затим опширно приказала и критички размотрила досадашњу литературу о Адаму Драгосављевићу. Истакнуто је да је Адам Драгосављевић данас полузаборављена личност о којој се писало површно, узгредно и посредно, у склопу истраживања која нису била примарно њему посвећена.

У наредном поглављу кандидаткиња је сачинила детаљну биографију Адама Драгосављевића. Користећи се досадашњом литературом о овој теми, властитим истраживањима те Драгосављевићевим необјављеним аутобиографским записом она је посебно тежиште ставила на његово школовање и учитељске дане, који ће умногоме одредити Драгосављевићеву судбину и његова примарна професионална интересовања. Кандидаткиња закључује да је Драгосављевић био изузетан учитељ, посвећен овом одговорном позиву. Посебно га је одликовала склоност ка иновацијама те неодступно заговарање Вукових реформаторских идеја. Сматрао је да дјеца прије свега, треба да науче свој српски језик, што је предуслов за свако друго учење.

У поглављу „Просветно-педагошки рад Адама Драгосављевића“ кандидаткиња је најприје сажето приказала културне и просвјетне прилике српског народа у првој половини деветнаестог вијека а затим опширно описала Драгосављевићеве школске уџбенике: *Мали Буквар Српски за Српску Младеч, Нови Буквар, Писменица српског језика, Мали Катихизис за децу српску, Морално поучни стис, Моралне изреке те Књижицу о различитим стварима у закону ришћанском*. Драгосављевићев рад на обликовању школских уџбеника комплементаран је са његовим радом у непосредној школској пракси. Осим настојања да се дјеца што брже и што боље описмене, видљиво је његово истрајавање на морално-поучним претпоставкама најранијег школовања. Непосредни рад са дјецом и састављање школских уџбеника и приручника прибавио је Драгосављевићу углед једног од најцјењенијих и најуспјешнијих учитеља свога доба.

Три наредна, међусобно комплементарна поглавља – „Ортографско питање и развој српског књижевног језика“, „Културна и књижевна делатност Адама Драгосављевића“ и „Филолошка делатност Адама Драгосављевића“ – чине окосницу ове докторске дисертације. Кандидаткиња освјетљава шири друштвени и културни

контекст у коме се одиграва Вуков реформаторски подухват на плану заснивања књижевног језика на основама народног говора. Обухватнији приказивањем Вукове борбе, долази до изражаја значај његових сарадника, сљедбеника и блискомишљеника, без којих би тријумф идеја главног српског филолога био незамислив. Драгосављевићев допринос на том подручју је огроман, што је кандидаткиња увјерљиво показала дубинском анализом његових репрезентативних филолошких расправа. У њима Драгосављевић углавном слиједи Вука, док се са њим не слаже само у појединим ортографским рјешењима. С правом се наглашава да развојну линију језика Вукових сљедбеника и сарадника чине три подједнако заслужна имена: Сава Мркаљ, Лука Милованов и Адам Драгосављевић. Ако је у српској филологији значај Мркаља и Милованова потцијењен – треба увијек нагласити: најмање Вуковом кривицом – Драгосављевићев допринос је потпуно прећутан. Испитивањем и истицањем његове улоге у реформи писма и заснивању новог књижевног језика, употпуњује се и усложњава слика о путањама и мијенама у српској филологији прве половине деветнаестог вијека. Битно је нагласити да се филолошки рад Адама Драгосављевића тематски везује за проблеме нормирања српског језика, историје језика и писма те освјетљавања и анализе српског фолклорног наслеђа и српских књижевних старина, као незамјељивих компоненти српског националног идентитета.

Као посебно занимљиво, треба издвојити једно од посљедњих поглавља рада под насловом „Преписка Адама Драгосављевића“. Природно, нарочита пажња је посвећена Драгосављевићевој преписци са Вуком Карацићем из које се може сагледати природа односа ове двије знамените личности из српске културне прошлости. Иако се сачувана Драгосављевићева преписка непосредно не тиче теме докторске дисертације, сачувана писма на лијеп начин доприносе употпуњавању слике о једном необичном а неправедно заборављеном марљивом прегаоцу, чији рад је положен у саме основе наше новије културе и књижевности.

Као што је и уобичајно, на крају рада налазе се закључна разматрања, списак коришћене литературе те кратак резиме на српском и енглеском језику. Међу више драгоцених прилога који богате садржај ове докторске дисертације, као посебно вриједне, треба издвојити два: расправу „Срби“ те списак од преко двије хиљаде ријечи које је сакупио и обрадио Адам Драгосављевић а које нису ушле у састав Вуковог Рјечника из 1852. године. Ови прилози те бројни други Драгосављевићев текстови који су остали у рукопису, а који су обрађени у овом раду, сугеришу нужност њиховог што скоријег публикавања.

- а) Укратко навести резултате до којих је кандидат дошао;
- б) Оцијенити да ли су добивени резултати правилно, логично и јасно тумачени, упоређујући са резултатима других аутора и да ли је кандидат при томе испољавао довољно критичности;
- в) Посебно је важно истаћи до којих нових сазнања се дошло у истраживању, који је њихов теоријски и практични допринос, као и који нови истраживачки задаци се на основу њих могу утврдити или назирати.

5. ЗАКЉУЧАК И ПРИЈЕДЛОГ

Докторска дисертација Татјане Богојевић у цјелини је испунила свој основни циљ – да се на научно релевантан и теоријско-критички утемељен начин освијетли тема: „Културна и просветна делатност Адама Драгосављевића“. Оно што је пресудно и у овом раду и у овој оцјени јесте да се кандидаткиња стално бавила потрагама за обухватним и аргументованим тумачењима културне, просвјетне,

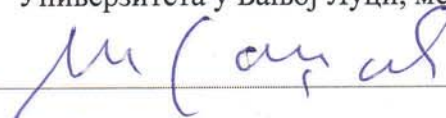
филолошке и књижевне дјелатности Адама Драгосављевића, те времена у којем је то дјело настајало. У својим анализама, интерпретацијама и синтезама, које су стално вршене уз консултовања релевантне теоријске, књижевнокритичке и књижевноисторијске литературе, Татјана Богојевић је у своме раду показала особине одмјерености, критичности и детаљности.

С обзиром на такав резултат, предлажемо Наставно-научном вијећу Филолошког факултета Универзитета у Бањој Луци да кандидаткињу позове на усмену одбрану рада пред Комисијом у истом саставу.

- а) Навести најзначајније чињенице што тези даје научну вриједност, ако исте постоје дати позитивну вриједност самој тези;
- б) Ако је приједлог негативан, треба дати опширније образложење и документовано указати на учињене пропусте, односно недостатке написане докторске тезе.

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. Др Младенко Саџак, ванредни професор на ужој научној области Теорија и историја књижевности на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци, ментор,

2. Др Бранко Летић, редовни професор, емеритус, на ужој научној области Теорија и историја књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву, члан

3. Др Душко Певуља, доцент на ужој научној области Теорија и историја књижевности на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци, члан.

ИЗДВОЈЕНО МИШЉЕЊЕ: Члан комисије који не жели да потпише извјештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извјештај образложење, односно разлог због којих не жели да потпише извјештај.